

Coolia 27(2), april 1984

MYRIOSCLEROTINIA DENNISII

C.M. DEN HELD - JAGER, *de la Reylaan 25, 2806 DA Gouda*

SUMMARY

A collection of *Myriosclerotinia dennisii* from a marsh near Bentheim (German Federal Republic) is described. It was growing on *Eriophorum angustifolium*. The collection is compared with recent descriptions in the literature.

Tijdens een voorjaarsvakantie bezochten Hanneke den Held en ik op 20 april 1983 het Gildehausvenn bij Bentheim (Duitsland). In de randzone van een van de veenplasjes in dit gebied vond Hanneke een mooie kleine lichtbruine ascomycet, waar we flink wat van hebben verzameld. Het bekerzwammetje stond op oude stengels van veenpluis die in het water dreven. De ondiepe veenplasjes hebben een tamelijk schaarse begroeiing van voornamelijk *Eriophorum angustifolium*, *Juncus effusus*, *Glyceria fluitans*, *Juncus bulbosus* en *Sphagnum cuspidatum*, hetgeen wijst op een zuur maar wat gestoord milieu.

Toen ik het zwammetje thuis bekeek vond ik geen sclerotia en kwam daardoor niet veel verder dan vermoedelijk *Helotium vernalis* Dennis. Echter, deze soort is kleiner en meer convex, en heeft bovendien kleinere sporen.

Gelukkig kon ik het probleem niet veel later aan Rien Swart voorleggen. Volgens haar was het waarschijnlijk een *Sclerotinia* die alleen voorkomt op éénarig wollegras, *Eriophorum vaginatum*. Ze stuurde me een beschrijving en tekening van de bewuste soort *Myriosclerotinia dennisii* (Svrcek) Schwegler (1978), met de vermelding dat de soort oorspronkelijk was beschreven als *Sclerotinia dennisii* door Svrcek (1961). De combinatie in *Myriosclerotinia* is ook geaccepteerd door de monograaf van het genus *Sclerotinia*, Kohn (1979). Het belangrijkste verschil tussen de genera *Sclerotinia* en *Myriosclerotinia* is gelegen in het feit dat bij eerstgenoemde de sclerotia op het substraat liggen, terwijl deze bij *Myriosclerotinia* in het substraat verzonken zijn.

In de veenpluisstengels vond ik inderdaad sclerotia in de vorm van lange, zwarte vezels. Ook de overige kenmerken van mijn vondst komen goed overeen met die van Schwegler. J. Gremmen heeft indertijd in Coolia (1963) een vondst uit ons land besproken. Hier volgt nu de beschrijving van de vondst uit Duitsland:

Myriosclerotinia dennisii (Svrcek) Schwegler in Schweiz. Zeitschr. Pilzk. 58: 53. 1978.

Sclerotinia dennisii Svrcek in Ceska Mykologie 15: 37. 1961.

Apothecia 4-10 mm breed, bekervorming, rand bij ouderdom naar buiten omkrullend, bleek reebruin (Séguy 695). Steel 3-32 x 0.8-2 mm, donkerbruin (Séguy 111-113), iets donzig over de hele lengte.

Ascosporen 10.4-14.4 x 4.2-5.2 μ m. Asci 110-116 x 8-9 μ m, in Melzer zwak blauw in de top. Parafysen 100-110 x 2 μ m.

Apothecia juist boven het wateroppervlak uitkomend, met steel vastgehecht op zwarte sclerotia in oude stengels van *Eriophorum angustifolium*, verspreid. De stengels van het veenpluis liggen verspreid juist onder de wateroppervlakte.

Gildehausvenn (Bentheim, Duitsland), 20 april 1983, A.J. den Held (herb. C.M. den Held - Jager 1681).

Schwegler (1978) vermeldt in zijn microscopische beschrijving: "daar de vruchtlichamen zelden direct uit het sclerotium ontspringen is het substraat doortrokken van hyaline en bruinige hyfen die bij samengaan van twee hyfen een

Myriosclerotinia dennisii. a: habitus, x 0.67; b: sclerotium in stengel van *Eriophorum*, x 0.67; c: sporen, x 1340; d: asci en parafysen, x 540; e: exipulum, x 540; f: hyfen aan steelbasis, x 540; g: steelhyfen met haren, x 540.

H-achtige verbinding vormen. Het wordt verondersteld dat de donkere hyfen directe verbindingen zijn tussen de sclerotiumschors en de steelschors-exipulum".

Ik heb deze H-vormige verbindingen niet kunnen vinden; wat er het dichtste bij kwam waren het soort hyfen als weergegeven in figuur f van de steelbasis.

LITERATUUR

- Gremmen, J. (1963). *Sclerotinia dennisii* Svrcek ook in ons land. *Coolia* 10: 33-35.
 Kohn, L.M. (1979). A monographic revision of the genus *Sclerotinia*. *Mycotaxon* 9: 365-444.
 Moser, M. (1963). Ascomyceten. In Gams, K. Krypt. - Fl. IIa. Stuttgart.
 Schwegler, J. (1978). Sklerotienbecherlinge. Ein kleiner Beitrag über die Familie der Sclerotiniaceae. *Schweiz. Zeitschr. Pilzk.* 56: 49-59.
 Séguy, E. (1936). *Code universel des Couleurs*, Paris.
 Svrcek, M. (1961). *Sclerotinia dennisii* sp. nov. cum conspectu specierum subgeneris *Myriosclerotinia*. *Ceska Mykologie* 15: 35-41.

Coolia 27(2), april 1984

PEZIZA PROTEANA var. SPARASSOIDES NIEUW VOOR NEDERLAND

J. GEESINK, *Molenstraat 27, 6914 AC Herwen*

SUMMARY

Peziza proteana var. *sparassoides* is reported for the first time from Zuid-Beveland (the Netherlands).

Sinds Mei 1983 stuurt de heer Kuys uit Goes, lid van onze vereniging, mij wel eens brandplekkenfungi om zonodig zijn determinaties te corrigeren. Hij schreef dat er op Zuid Beveland wegens aldaar uitgebroken bacterievuur veel meidoorns gekapt en verbrand worden en dat hij een inventarisatie maakt van de daarop verschijnende fungi. Omdat ik in 1972 iets dergelijks ook gedaan heb riep hij mijn hulp in bij onzekerheden. Over één paddestoel kon echter geen enkele twijfel bestaan. Hoewel door de heer van Brummelen van het Rijksherbarium nieuw voor Nederland gekwalificeerd, is hij toch met voor ieder toegankelijke literatuur te determineren. Het gaat om *Peziza proteana* (Boudier) Seaver var. *sparassoides* (Boudier) Korf, te vinden in het nuttige en prachtige fotoboek "Paddestoelen en Schimmels in West Europa", gewoon in de boekhandel verkrijgbaar. De heer Kuys heeft op verschillende brandplekken exemplaren hiervan aangetroffen in 1982.